

KOLIBRI

GRECJA

Chalkidiki

Stolica: Ateny

Powierzchnia: 131 990 km²

Ludność: 11 305,1 tys.

Waluta: euro (EUR), 1 EUR = 100 centów

Napięcie: 230 V

Język: grecki

Wiza: wiza nie jest wymagana

Krótką informacja

Malownicze góry i regionalny folklor powiązany z wypoczynkiem na ciekawych plażach.

Informacje ogólne

Chalkidiki – półwysep północnej Grecji, który porównywany jest w trójzębem Posejda z powodu itp. trzech mniejszych półwyspów ułożonych równolegle nazywanych: Kasandra, Sithonia i Athos. Największym miastem półwyspu są Saloniki, a umowną granicę z lądem stanowią dwa jeziora: Koronia i Wolfi. Centralna część zajmują malownicze góry Cholomatas gdzie istnieje wiele szlaków pieszych i konnych, a w niewielkich wioskach można zetknąć się z regionalnym folklorem. Chalkidiki to nie tylko przepiękne widoki, wspaniałe góry porośnięte lasami i zatoczki z ukrytymi plażami, ale też świetna baza hotelarska i gastronomiczna, które wraz z walorami przyrodniczymi i historycznymi uczyniły z półwyspu jeden z najchętniej odwiedzanych regionów Grecji kontynentalnej.

Każdy półwysep „trójzębu” jest inny i wyjątkowy. Osoby wypoczywające na półwyspie **KASANDRA** urzekną malownicze widoki, a wypoczynek umili znakomita baza hotelowa i wiele rozrywek. Jest to najlepiej zagospodarowana część półwyspu gdzie przeważają piękne, piaszczyste plaże. Przy plażach znajduje się wiele firm wypożyczających sprzęt do nurkowania czy windsurfingu, skutery oraz oferujące pływanie na bananie i nartach wodnych.

Pefkohori – niewielka miejscowość wypoczynkowa Półwyspu Kasandra, z dużym polem kempingowym, piękną laguną i bujną roślinnością, która dodaje jej uroku.

Chanitoni – kurort leżący w sąsiedztwie miejscowości nadmorskich jak Polichrono i Pefkohori, posiadający wąską, piaszczystą plażę i bardzo dużo hoteli o różnym standardzie.

Sani jest niewielką miejscowością położoną na zachodnim brzegu półwyspu Kasandra. Poza długim wybrzeżem z pięknymi plażami jej główną atrakcją jest coroczny, lokalny festiwal tańca i muzyki etnicznej, salsy i jazzu.

Kallithea to spokojne i urokliwe miasteczko, które oferuje piaszczysto-żwirowe plaże w niewielkich zatoczkach, rozbudowaną bazę hotelową na dobrym poziomie, wiele wypożyczalni sprzętu wodnego i skuterów i niewielki port jachtowy.

Nea Potidea – główna miejscowość turystyczna półwyspu Kasandra, która poza pięknymi, piaszczystymi plażami oferuje pozostałości murów obronnych sięgające VI w. p.n.e., kanał długi na 1250 m, który oddziela cypel od stałego lądu, jak również tawerny z tradycyjnym jedzeniem.

SITHONIA to półwysep nieco spokojniejszy, a jego szerokie plaże i romantyczna atmosfera są znakomitym rozwiązaniem dla osób szukających spokoju. Najważniejszym ośrodkiem wypoczynkowym półwyspu jest wysunięty na południe Toroni, posiadający piękna piaszczystą plażę i wspaniałe widoki na lazurowe morze.

Ostatni z półwyspów – **ATHOS** - należy do Republiki Mnichów i nie rozwija się na nim turystyka wypoczynkowa, a do jego zwiedzenia potrzebny jest paszport i wiza.

Kuchnia

Głównym składnikiem kuchni greckiej jest oliwa z oliwek, której zalety doceniano już w starożytności używając jej w kosmetyce po kąpeli, a także polewano mięsa smażone na ruszcie. Obecnie jest podstawą wszystkich greckich potraw i służy nie tylko do smażenia, ale często w dużych ilościach dodawana jest do sałatek, sosów a nawet zup. Jest również jednym z powodów uznania kuchni greckiej za jedną ze zdrowszych i smaczniejszych, gdyż oliwa jest lekko strawa i posiada delikatny smak nadający charakteru poszczególnym potrawom.

Kuchnia grecka ma wiele zapożyczeń z typowej kuchni śródziemnomorskiej i bałkańskiej – często dodawany jest czosnek, liście winorośli i duża ilość warzyw, pomidorów i papryki. Bazą wielu produktów jest baranina i ryby. Bez wątplenia odróżnia ją jednak ser feta, produkowany w różnych odmianach, typowe greckie zupy i sosy, oraz sposób przyrządzania niektórych dań.

Kuchnia grecka jest bardzo popularna w Europie, ale jadąc do Grecji może nas w niej zaskoczyć nie tylko bogactwo menu, ale też tradycje kulinarne. Pierwszym zaskoczeniem może być sposób podawania potraw, gdyż większość podawana jest w temperaturze pokojowej. Grecy uważają, że taka temperatura najbardziej uwydatnia smak. Poza tym, zamawiając w restauracji obiad kilkudaniowy dostaniemy wszystko naraz gdyż idea podawania dań kolejno jest w tym kraju obca. A jeżeli siedzimy przy stoliku z kilkoma osobami, które zamawiają to samo można dostać wielki półmisek z potrawą, z którego każdy nabierze ile sobie życzy. Suto zastawione stoły z kolorowymi potrawami są typowe dla kuchni greckiej. Obojętnie co zamówimy na na stole zawsze znajdzie się woda i chleb, będący dodatkiem do większości potraw.

Rytm dnia w Grecji sprawia też, że pory i ilość posiłków różni się od panujących np. w Polsce. W Grecji nie jest popularne pełne śniadanie, a często słyszy się, że w ogóle się go nie jada. Dla Greka śniadaniem jest zazwyczaj filiżanka kawy i sucharki, biszkopt lub placek z dżemem. Przed południem jako przekąska typowe jest ciasto tyropitta, wypełnione gorącym płynnym serem feta. Obiad spożywa się ok. 14-17, a głównym posiłkiem jest kolacja jedzona zwykle na mieście w restauracjach lub tawernach ok. godz. 20-22. Oczywiście w hotelach rytm ten może się różnić, gdyż znaczna większość dostosowuje się do potrzeb turystów. W większości restauracji menu pisane jest po angielsku, a w kurortach popularnych wśród naszych rodaków zdarzają się pisane po polsku.

Jeżeli chcemy spróbować typowej greckiej kuchni warto udać się do kameralnych tawern, gdzie jadają mieszkańcy. Popularne przed jak i między posiłkami są tzw. mezedes, czyli przystawki.

Panujące tu już od maja wysokie temperatury przyczyniają się do rosnącej popularności kawy przygotowanej na zimno – Frappe – podawanej w wysokich szklankach, robiona na bazie wody mineralnej z dodatkiem mleka i cukru.

Ważnym elementem greckiej kuchni jest wino, które doceniane było już w starożytności, a sposób jego powstania opisuje mitologia. By uchronić swego nieślubnego syna Dionizosa przed gniewem Hery, Zeus zamienił go w barana. Bogini jednak nie dała się oszukać i przywróciła mu człowieczą postać, ale ukarała go obłądem. Szalony Dionizos żeglował po morzu i podczas jednej wyprawy poznał rolnika o imieniu Ikarios, który nauczył go uprawiania winorośli. Sok z zebranych winogron sfermentował, a Ikarios chcąc ukarać Dionizosa za niedopilnowanie kazał mu go wypić. Historia, kończy się dość tragicznie, gdyż odurzony bóg zabił rolnika, ale od tamtej pory kojarzony jest w mitologii z winem i zabawą.

Charakterystyczne w smaku i nie występujące poza Grecją jest wino Retsina, które jest młodym winem przyprawionym sosnową żywicą. Po wytłoczeniu leżakuje zaledwie kilka tygodni i nadaje się do spożycia, jednak po mniej więcej roku, jej smak przypomina ocet. Narodowym trunkiem Grecji jest też „ouso me mese”, znane jako ouzo – 48-procentowy alkohol doprawiany anyżem i koprem.

Międzynarodową sławę wśród alkoholi zyskała również Metaxa – brandy z dodatkiem wina i mieszanki przypraw. By wyprodukować dobry trunek destyluje się dwukrotnie alkohol, który następnie leżakuje od 3-15 lat. Dopiero po tym czasie dodawane są do niego wino i zioła, które tworzą charakterystyczny smak. Niektórzy twierdzą, że niegdyś dodawano też płatki róż. Alkohol jest następnie słodzony, trafia do dębowych beczek i czeka ok. pół roku na rozlanie do butelek.

Kuchnia Chalkidiki to mieszanka kuchni greckiej i macedońskiej. Można dostać tu typowy dla kuchni Macedonii burek przyrządzany jako ciasto z farszem mięsnym lub grzybowym. Pod tą samą nazwą pojawia się również w innych krajach na północ od Grecji ale jako gruby plaster pieczony w cieście. Dużą popularnością cieszy się sałatka szopska, skordalia me psari kapnisto – przystawka z wędzonej ryby podawanej z sosem czosnkowo-orzechowym i zielonymi oliwkami oraz pstrągi podawane zwykle z pietruszką i pomidorami. Warto spróbować też popularną w greckiej części Macedonii soutzoukakię – klopsiki mięsne doprawione kolendrą, kminkiem i pieprzem. Region Salonik związany jest ze starą krainą Macedonia i jest to jedno z niewielu miejsc w Grecji, gdzie można dostać bardzo dobrej jakości rakiję – bałkańską wódkę z winogron i śliwek. Lokalnym specjałem są tutaj małże podawane gotowane w skorupkach lub bez, z sosem pomidorowo-paprykowym z dodatkiem sera feta.

Obyczaje

W Grecji tożsamość osoby oraz jej status społeczny wyznacza przynależność do rodziny. Jest ona nieco inaczej pojmowana niż na Zachodzie, gdyż jest grupą krewnych nie tylko noszących jedno nazwisko, ale też mieszkających razem. Typowe greckie domy są bardzo obszerne by pomieścić kilku pokoleniową rodzinę. Poza tym ma ona bardzo patriarchalny charakter, co sprowadza się do tego, że status społeczny kobiety określa związek z mężczyzną. W ostatnich czasach te surowe reguły zostały złagodzone, a kobiety stają się coraz bardziej niezależne. W 1983 r. zniesiono też ustawy obowiązujące wnoszenia posagu podczas wydawania córki za mąż. Tradycja ta wywodziła się z wysp Morza Egejskiego, gdzie dom rodzinny należał do kobiety jako opiekunki ogniska domowego, jednak w dobie kryzysu zwyczaj ten został zniesiony co znacznie odciążyło wielodzietne rodziny. Tradycją nadal jest przekazywanie sukni panny młodej przez jej matkę i szycie ubrań lub pościeli przez kobiety z rodziny oraz wkładanie do rękawiczki panny młodej kostki cukru by miała słodkie życie w małżeństwie. Greckie wesela są bardzo huczne, taneczne i czasem przeciągają się na kilka dni. W miasteczkach i wsiach z tradycjami zdarza się, że orszak panny młodej przemierza ulice co jest bardzo ciekawym widowiskiem.

W Grecji miejscem szczególnie często odwiedzanym są klasztory, gdzie wymagany jest odpowiedni ubiór zakrywający kolana i ramiona. Również do wielu innych miejsc nie można wejść w stroju plażowym.

W kościołach i klasztorach nie można robić zdjęć, natomiast w muzeach tylko bez użycia flesza, o ile nie ma piktogramów z zakazem. Często również możliwość robienia zdjęć w obiektach wiąże się z wykupieniem zgody w kasie.

W greckich barach często można zobaczyć zamysłonych mieszkańców, którzy siedzą nad planszami. Grają oni w Tavli – grę uznawaną za jedną z najstarszych na świecie, która przybyła do Grecji prawdopodobnie z Egiptu ponad 5 tys. lat temu. Jest ona znana na całym świecie jako Backgammon.

Grecy uważani są za naród radosny, który bawi się często, głośno i długo. Widać to zwłaszcza na różnego rodzaju świątach i festiwalach, jak również w zwykły dzień na ulicach, gdzie słychać muzykę. W Grecji znanych jest ponad 150 różnych tańców, często regionalnych, a większość z nich tańczy się w kole lub korowodzie. Najpopularniejszy z nich to kalamantianos i zeimbekikos – czyli solowy taniec mężczyzn do muzyki wygrywanej na bouzouki. Najbardziej znanym na świecie jednak jest taniec Greka Zorby – który nawiązuje do kroków „tańca rzeźników” dawnego Konstantynopola.

Aktywny wypoczynek

Chalkidiki to idealne miejsce dla miłośników trekkingu i górskiej wspinaczki, którzy mają tutaj wspaniałe i oznakowane tereny na piesze wycieczki. Odpowiednie szlaki obowiązują również miłośników jeździectwa, którzy na końskim grzbiecie mogą szukać śladów historii i podziwiać widoki. Półwysep Kasandra jest świetnie przygotowany do obsługi turystów, co sprawia, że jet tu bardzo dużo

wypożyczalni sprzętu wodnego, skuterów i motorówek. Czysta i przejrzysta woda przyciąga tu również miłośników nurkowania i snorkelingu.

Wycieczki Fakultatywne

Wypoczywając na Chalkidiki warto też zwiedzić kilka ciekawych miejsc. Rezydenci poszczególnych biur podróży przedstawiają grafik i ceny proponowanych wycieczek, a niektóre miejscowości można zobaczyć samemu.

Pertalona – jaskinia odkryta w 1959 r. przez mieszkańca pobliskiej wsi, a sławę przyniosło jej odkrycie szczątków człowieka pierwotnego liczących ponad 700 tys. lat. Znaleziono tam również szczątki dawno wymarłych zwierząt. W jaskini widać również rozległe zjawiska krasowe – smukłe stalaktyty i stalagmity.

Saloniki – drugie największe miasto Grecji sięgające historią III w. p.n.e., kiedy to zostało założone przez cesarza Kassandrosa i nazwane od imienia jego żony – Thessaloniki. Kiedy dostało się pod panowanie rzymskie szybko zyskało na znaczeniu i stało się głównym węzłem na szlaku z Rzymu na Wschód. Z tego też powodu było atakowane i zdobywane przez Arabów, Normanów, władców Epiru i Bizancjum oraz Turków. W XV w. zostało sprzedane Wenecji, jednak wkrótce byli właściciele zdobyli je ponownie i na pięć stuleci miasto znalazło się w granicach Imperium Otomańskiego. W tym czasie przekształciło się w metropolię i stało się w XX w. centrum działalności Młodych Turków. Tutaj również przyszedł na świat turecki przywódca ostatniego wieku – Atatürk. Miasto zamieszkiwane było przez wiele społeczności co przyczyniło się do powstania wielu ciekawych zabytków różnych epok i stylów. Pod koniec I wojny światowej dużą część miasta, głównie dzielnicę żydowską strawił pożar, który był jedną z głównych przyczyn migracji Żydów z Salonik do Palestyny. W dwudziestoleciu międzywojennym nastąpiło znaczne przemieszanie ludności tureckiej, bułgarskiej i greckiej. Miasto nazywane przez Żydów "Drugą Jerozolimą" dostało się pod okupację niemiecką, podczas której zamordowano 97% tej społeczności. Kiedy Grecja odzyskała miasto ludność turecka i bułgarska w znacznym stopniu została wysiedlona, przez co do dnia dzisiejszego istnieje napięta atmosfera w relacjach tych krajów. Miasto o tak bogatej i zawilej historii posiada wiele pamiątek po dawnych dziejach. Jednym z najbardziej charakterystycznych obiektów jest Biała Wieża wchodząca dawniej w skład fortyfikacji wybudowanych przez sułtana Sulejmana Wspaniałego. Dziś mieści się w niej Muzeum Sztuki Bizantyjskiej, a z wysokiego tarasu rozpościera się widok na port i miasto. Warto zobaczyć również Łuk wybudowany w III w. dla uczczenia zwycięstwa tetrarchy Galeriusza nad Persami i poświęcone mu Mauzoleum. Poza agorą i rzymskim Forum na uwagę zasługuje najważniejszy kościół miasta – św. Demetriusza, który jest patronem miasta. Inne cenne zabytki to: obwarowania bizantyjskie, w których skład wchodzi "Cytadela o Siedmiu Wieżach", tureckie meczety i świątynie bizantyjskie pochodzące z V - XII w.

Ateny – stolica Grecji stanowiąca kolebkę demokracji, której historia przekracza 3 tys. lat. Jest również jednym z najważniejszych destynacji turystycznych Europy z imponującymi zabytkami starożytności. Rozłożone są między Zatoką Saronką i czterema wysokimi wzgórzami, będącymi częścią miasta – Egaleo na południowym zachodzie dochodzący do wysokości 414 m n.p.m., Parnitha – sięgająca 1423 m n.p.m na zachodzie, Imittos – wysoki na 1026 m n.p.m. na wschodzie i górujący północy Pentelikon – 1108 m n.p.m. Ateny podzielone są trzema uskokami tektonicznymi co skutkuje częstymi, choć przeważnie niedużymi trzęsieniami ziemi. Ostatnie duże trzęsienie w 1999 r. poskutkowało zmianą przepisów budowlanych w mieście. W starożytności wstrząsy w mieście tłumaczono jako gniew bogów i składano im dary. W mieście znajduje się wiele śladów po bogatej historii miasta. Miasto założone zostało na pozostałościach twierdzy mykeńskiej na wzgórzu Akropolis, gdzie następnie również na sąsiadujących wzgórzach powstało miasto z dużą agorą (antyczny rynek), aeropagiem, gdzie odbywały się sądy, duża ilością świątyń poświęconych różnym bóstwom i gmachami publicznymi. Nazwa miasta pochodzi od greckiej bogini mądrości Ateny. Według mitologii kiedy bogowie olimpijscy dzielili między siebie ziemie, gdzie mają być szczególnie czczeni Posejdon i Atena upodobali sobie szybko rozwijające się miasto nad Zatoką Saronką. Ponieważ nie mogli osiągnąć kompromisu a kłótnie były coraz bardziej zażarte zwrócili się do mieszkańców by oni sami zdecydowali któremu bóstwu chcą składać cześć.

Zdecydowali oni, że oddadzą miasto bogowi, który podaruje im najbardziej przydatną rzecz. Posejdon ofiarował wodę, która wytrysnęła ze źródła. Atena natomiast stworzyła drzewko oliwkowe i pokazała jak zrobić oliwę z oliwek, która do dnia dzisiejszego jest podstawą greckiej kuchni. Najważniejszym miejscem Aten jest Akropol na wapiennym wzgórzu, gdzie znajduje się Partenon – świątynia Ateny Partenos (Dziewicy) wykonana w doryckim stylu przez Peryklesa, a rzeźby wykonał sam Fidiasz. Inne ważne budowle to Propyleje – stanowiące wejście na święte wzgórze, Erechton poświęcony Atenie i Posejdonowi oraz świątynia Nike. By poznać się dokładnie z bogatą historią miasta warto udać się do znajdującego się niedaleko Muzeum Archeologicznego. W mieście znajduje się bardzo wiele budynków i świątyń, na których poznanie trzeba przeznaczyć znacznie więcej niż jeden dzień. Najważniejsze to: Agora z Wieżą Wiatrów, pozostałościami po Bibliotece Hadriana i meczetem Fethiye Tzami, Aeropag, Tezejon, Teatr Dionizosa, Świątynia Zeusa Olimpijskiego oraz Kalimarmaron – stadion olimpijski z IV w. p.n.e. będący miejscem pierwszej nowożytnej olimpiady po odrestaurowaniu.

Meteory – zbudowane na wysokich skałach piaskowca klasztory prawosławne sięgające XIV w., które znajdują się na krańcu równiny tesalskiej niedaleko Kalampaki. Pierwsze wspólnoty religijne pojawiły się w tej okolicy ok. X w. i zamieszkiwały pobliskie jaskinie. Według legendy pierwszy monastyr, nazwany później Wielkim, założył na skałach św. Atanazy, który wzniósł się podobno na skałę na skrzydłach orła. Faktem jest natomiast, że klasztor założono w 1336 r. podczas wojen między Bizancjum a Serbią, kiedy mnisi potrzebowali schronienia. Ukrywał się tu wtedy również następca serbskiego tronu – Jan Paleolog. Największe czasy świetności przypadły na lata panowania osmańskiego, kiedy to klasztory bardzo się bogaciły. Wskutek kłótni opatów w XVIII w., a także postępującej erozji i błędów w budownictwie starych budynków klasztor zaczął podupadać. Z wybudowanych tu 24 klasztorów znajdujących się na różnych skałach, obecnie zamieszkałych jest 6. Początkowo wszystkie produkty potrzebne do życia i materiały budowlane były wciągane na linach, ale po udostępnieniu kilku monastyrów zwiedzającym, dla ich wygody wybudowano pomosty i schody. By zwiedzić klasztor panowie muszą mieć ubrane długie spodnie, a panie zakryte ramiona kolana i ramiona.

Delfy – miejscowość, która w starożytności była centrum kultu boga Apollina uważana za "pępek świata". Znajdowała się tu słynna wyrocznia gdzie Pytie przepowiadały przyszłość. Warto zobaczyć tu Święty Okręg oraz muzeum ze znaleziskami i starymi rycinami.

Athos – święta góra gdzie znajduje się Republika Mnichów, posiadająca do dziś autonomię i swoją władzę. Od półwyspu Chalkidiki oddziela go granica strzeżona przez policję. Przed wjazdem do Athos trzeba postarać się o wizję wjazdową – przy wycieczkach zorganizowanych wszystkie formalności załatwia pilot, jednak przy indywidualnym podróżowaniu może wiązać się to z długim oczekiwaniem. W republice można przebywać maksymalnie 3 dni, po tym czasie konieczne jest ubieganie się o przedłużenie pobytu, które może być odrzucone. Warto zwiedzić niesamowity zespół klasztorny, do którego od 1060 r. nie mogła wejść żadna kobieta. W republice obowiązuje skromny, stonowany strój, co w praktyce oznacza zakryte kolana i ramiona. Na półwyspie znajduje się 20 klasztorów, z których 17 należy do Grecji, a pozostałe są serbskie, rosyjskie i bułgarskie. Nadal zamieszkiwane jest przez mnichów i ich pomocników. Poza zawodowymi fotografami, którzy uzyskali pisemną akredytację, istnieje zakaz robienia zdjęć, nie wspominając o filmowaniu. Ważną zasadą republiki jest również zakaz przemieszczania się w grupach liczących więcej niż 10 osób dla wyznawców innych religii niż prawosławie.

Kavala – jedno z najpiękniejszych miast północnej części Grecji usytuowane na zboczu góry z widokiem na morze i wyspę Thassos. Tutaj nowoczesność miesza się harmonijnie z przeszłością. Jest tu wiele wąskich uliczek wyłożonych brukiem, starych, tradycyjnych domków, kościołów z różnych okresów bogatej historii, a także muzeów, restauracji i barów.

Filipia – miasto założone przez Filipa II, ojca Aleksandra Wielkiego, gdzie rozegrała się bitwa decydująca o losach Cesarstwa Rzymskiego. Jednak to nie jedyna znacząca rola w historii – tutaj św. Paweł ochrzcił pierwszą Europejkę – Lidę.

Grecki wieczór – odbywające się w tawernach wieczory, organizowane często prywatnie lub przez biura podróży to świetna okazja do poznania ciekawej kultury regionu i tradycyjnej kuchni. Często odbywają się pokazy tańca i nauka Zorby.

Najczęściej Zadawane Pytania

Kiedy najlepiej jechać na Chalkidiki?

Typowy sezon wakacyjny na Chalkidiki zaczyna się na w maju i trwa do połowy września, kiedy panuje tu okres bezdeszczowy, a temperatura przekracza 25°C. Bujna roślinność i bliskość gór łagodzą letnie upały i dają schronienie przed słońcem, warto jednak pamiętać, że wraz z wysokością temperatura maleje i w wyższych partiach gór może być o wiele chłodniej niż na wybrzeżu.

Atrakcją regionu jest święto św. Jana odbywające się pod koniec czerwca i święto Najświętszej Marii Panny (od 23 sierpnia), kiedy to przez 3 dni w Nea Potidea odbywają się tradycyjne występy grup tanecznych, wystawy, przedstawienia a lokalni mieszkańcy częstują winem i ciastem.

Jaka waluta obowiązuje w Grecji i jakie są orientacyjne ceny?

W Grecji od 2002 r. obowiązuje wspólna dla całej Unii Europejskiej waluta – Euro. Konsekwencją tego są nieco wyższe ceny niż w Polsce. Ceny również różnią się w sklepach w centrum miast czy w dużych kurortach od cen peryferii i wiosek turystycznych.

Gdzie i jakie pamiątki kupić na Chalkidiki?

W miejscowościach turystycznych jest wiele sklepików z pamiątkami, gdzie oprócz gadżetów związanych z wyspą czy poszczególnym miastem dostać można ręcznie tkane materiały i wyroby skórzane. Trzeba pamiętać, że większość sklepów zamykana jest podczas sjesty ok. godz. 14-17, ale potem czynne są do 21.00. W poniedziałki, środy i soboty godziny otwarcia sklepów są krótsze i kończą się w porze sjesty.

Jaki czas obowiązuje w Grecji?

Czas lokalny jest późniejszy o godzinę od obowiązującego w Polsce, więc po przylocie przestawiamy zegarek o godzinę do przodu.

Jak poruszać się po Chalkidiki?

Dla półwyspu największym węzłem komunikacyjnym są Saloniki, skąd biegnie szeroka autostrada zarówno wzdłuż wybrzeża na półwysep Kasandra, jak również do centralnej części kraju. W miejscowościach górskich drogi mogą pozostawiać wiele do życzenia i wypożyczając auto, skuter czy nawet rower, należy zachować ostrożność. Wypożyczając auto zazwyczaj wymagane jest okazanie europejskiego prawa jazdy, podobnie jak podczas kontroli służ mundurowych. Polskie prawo jazdy nie zawsze jest akceptowane. Najtańszym środkiem transportu są autobusy które regularnie kursują między miejscowościami Kasandry i do Salonik. Na środkowym półwyspie kursują z mniejszą częstotliwością, ale również można nimi dojechać do dalszych miejscowości. Alternatywa są taksówki, które poza tymi z lotniska, nie są drogie. Ponieważ greccy taksówkarze nie zawsze znają angielski lepiej zapisać miejscowość i dokładny adres oraz upewnić się co do taryfy.

Jakie plaże są na Chalkidiki?

Na Chalkidiki występują przeważnie gruboziarniste plaże piaszczyste lub piaszczysto żwirowe. Są one bezpłatne, choć w niektórych miejscowościach Półwyspu Kasandra są odgradzane części należące do hoteli. Za dodatkową opłatą można wypożyczyć na nich parasole i leżaki, a na większości działają też wiele wypożyczalni skuterów, motorówek, rowerków wodnych czy sprzętu do uprawiania sportów wodnych.

Przy hotelach wyższej kategorii lub w wybranych kurortach plaża jest usypywana sztucznie lub znacznie różni się od typowych plaż miejskich, dlatego wybierając kurort i hotel warto upewnić się do jakiej plaży będziemy mieli dostęp.

Jakie są ograniczenia celne w Grecji?

Przewóz towarów podlega ograniczeniom ilościowym na zasadach obowiązujących w UE, co oznacza w praktyce, że rzeczy osobiste i sprzęt na własny użytek nie podlega ograniczeniom celnym. W przypadku towarów można wwozić i wywozić: do 800 szt. papierosów, 200 szt. cygar, 10 l spirytusu, 20 l mocniejszego alkoholu, 90 l wina i 110 l piwa.

Jakie dokumenty potrzebne są w razie konieczności skorzystania z służby zdrowia w Grecji?

Służba zdrowia, zarówno prywatna jak i publiczna jest w Grecji ogólnodostępna. Przed wyjazdem można starać się w oddziale NFZ o wyrobienie Europejskiej Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego (EUKZ), która daje możliwość korzystania z podstawowej służby zdrowia w przychodniach i szpitalach. Warto jednak wykupić prywatne ubezpieczenie kosztów leczenia, które w razie konieczności pokryje wyższe koszty i transport medyczny. Jeżeli posiadamy ubezpieczenie prywatne należy zapoznać się z jego warunkami, gdyż w większości przypadków ubezpieczeniem objęte są koszty leczenia powyżej pewnych kwot, które należy samemu opłacić.

Ze względu na inną florę bakteryjną należy starannie wybierać restauracje lub jadać w hotelach i przestrzegać podstawowych zasad higieny. Turyści powinni pić wyłącznie wodę butelkowaną, ewentualnie gotowaną co najmniej 10 min. Szczepienia ochronne nie są wymagane i nie ma zagrożeń sanitarno-epidemiologicznych, niemniej przed wyjazdem warto sprawdzić czy szczepienia nie są zalecane sezonowo.

Ważne informacje MSZ

Dokumentem uprawniającym do wjazdu i wyjazdu z Grecji tak jak i innych krajów Unii Europejskiej jest dowód osobisty lub paszport. Lecąc do Grecji samolotem nie potrzebujemy paszportu, jednak podróżując autokarem czy samochodem przed wyjazdem należy się upewnić czy trasa nie przebiega przez kraje, gdzie wymagany jest paszport.

W Grecji nie ma obowiązku meldunkowego jeżeli pobyt nie przekracza 90 dni i nie jest w tym czasie podejmowana praca na terenie kraju.

Szczegółowe i aktualne informacje można znaleźć na stronie MSZ: www.msz.gov.pl lub na stronie ambasady polskiej w Atenach www.athens.polemb.net

Najbliższe ambasady i konsulaty:

Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Republice Greckiej

Grecja, Ateny, Chryssanthemon 22, 154 52 Paleo Psychiko

Tel.: +302106797700

Tel. dyżurny: +306936554629

Faks: +302106797711

www.athens.polemb.net

Konsulat Honorowy Rzeczypospolitej Polskiej w Pireusie

Grecja, Pireus, 57, Akti Miaouli, 185-36

Tel.: (00-302-10) 429-23-44

Faks: (00-302-10) 429-23-45

Konsulat Honorowy Rzeczypospolitej Polskiej w Salonikach

Grecja, Saloniki, 78 Tsimiski Str., 546-22

Tel.: (00-302-310) 288-205

Faks: (00-302-310) 234-153

Pogoda

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Najwyższe temperatury	9	12	14	20	25	29	32	32	28	22	16	11
Najniższe temperatury	2	3	5	10	14	18	21	21	17	13	9	4
Temperatura wody	12	12	13	14	18	22	24	25	23	20	16	14
Godziny słoneczne	4	5	5	8	7	10	11	11	8	6	4	4
Dni deszczowe	6	6	7	7	6	6	4	3	4	6	7	8
Wilgotność	78	71	69	67	66	56	51	52	60	69	76	78